VIIKONVAIHDE

VIIKON ÄLÄHDYS

Yksi kaunis ajatus ei pitkälle valaise, jos maailma sammuttaa valonsa.

PÄHKINÄ

SUDOKU

Taso: Vaikea

1		4			2	7		6
	8		6					
5				7		8	2	
	1				6			
4				2				8
			1				4	
	6	5		8				7
					3		8	
8		1	9			3		4

Sudoku-tehtävän 466 ratkaisu.

2	7	3	8	4	1	9	5	6
8	5	4	3	6	9	7	2	1
6	9	1	5	2	7	8	4	3
3	1	6	4	5	8	2	7	9
9	4	8	1	7	2	6	3	5
7	2	5	9	3	6	1	8	4
4	6	9	2	8	3	5	1	7
5	8	7	6	1	4	3	9	2
1	3	2	7	9	5	4	6	8

Tehtävä numero 467.

Täytä ristikko siten, että jokaisella pysty- ja vaakarivillä (ja paksuilla viivoilla rajatuissa 3 x 3 laatikoissa) on jokainen luku yhdestä yhdeksään. Kerran ja vain kerran! Apua Sudokun ratkaisuun osoitteessa: www.sudoku.org.uk

EDELLISEN RISTIKON RATKAISU

									K	Ä	V	E	L	E	E		K	A	K	S	I	N
									A		A	N	E	L	E	V	A		A	A	V	A
									S	A	A	N	N	O	T		A	K	T	I	A	T
									A	U	R	A	T	T	U		R	E	I	T	T	I
										R	A	K	O		T	O	T	I		U		S
									S	I	T	O	V	A		S	I	K	A	R	I	T
T	U	R	V	A	T	A		R	I	P	A			T	A	L	I	T		K	I	I	M	A
O	R	A	A	T		R	I	E	H	U	V	A	T		L	A	T	O	V	A	T		M	
K	A	H	L	E	E	T		K	A	H	I	L	A		O	S	A	T	A		I	L	E	T
A	L	A	T	I		S	K	I	N	I		U	J	O	T		R		I	L	O	I	T	A
			A	S	T	I	A			S	I	S	U	S		V	U	O	N	A		P		I
L	U	K	I	T	A		N	A	A	T	I	T		A	P	E	U	S		U	P	E	A	T
A	L	A	S	I	N		S	A	R	A	N	A		K	A	S	S	A		K	U	R	A	T
I	L	M	A		H	A	A	P	A		A	V	A	A	J	A		K	A	U	L	I	T	A
T	A	A	T	T	U		T	A	L	T	T	A		S	A	T	A	A		T	U	T	U	A

Syrjäsuomalaisten kiukku johtaa sotaan

Terveiset Kutturasta -kirjan taustalla vaikuttavat kirjailijan suhde maaseutualueisiin ja Suomen vähemmistöpolitiikkaan. Kirja alkaa tänään MT:n jatkokertomuksena.

JAANA KANKAANPÄÄ

KUKA?

Mikko-Pekka Heikkinen

Toimittaja, kirjailija Mikko-Pekka Heikkinen syntyi 1974 Kajaanissa. Kirjoitti ylioppilaaksi Suomussalmen lukiosta 1993.
Muutti Helsinkiin 1994 käytännöllisen filosofian opintojen perässä.
Kirjoittanut kolme teosta:
■ Esikoisteos, novellikokoelma Nuorgamin Alkon tuho – ja muutama erätarina ilmestyi 2010.
■ Romaani Terveiset Kutturasta 2012.
■ Romaani Jääräpää 2014.
Aiemmin toimittajana Kainuun Sanomissa ja Ylä-Kainuussa. Helsingin Sanomien toimittajana vuodesta 1999.
Perheeseen kuuluvat avovaimo ja lapsi. Asuu Helsingin Arabiassa.
Harrastaa retkeilyä, lenkkeilyä, purjehdusta.

”Teos on poronpaskasta ja ruosteisesta raudasta leivottu kakku päin Helsingin herrojen naamaa”, tiivistää Mikko-Pekka Heikkinen Terveiset Kutturasta -kirjan lukijoille.

Kirjailijan ura voi saada alkunsa pienestä sattumasta. Tai typerästä, kuten kirjailija-toimittaja **Mikko-Pekka Heikkinen** kuvailee. Hän lähti Helsingin Sanomien toimittajana juttumatkalle Kevon tutkimusasemalle tammikuussa 2008.

Ajatuksena oli kirjoittaa juttusarja pimeydestä, kaamoksesta. Keskellä utsjokelaista erämaata olot tutkimusmatkalle olivat mitä otollisimmat.

”Tutkimusasema on hyvin eristäytynyt ja yksinäinen paikka. Vietin siellä illat ja yöt yksin”, hän kertoo.

Eräänä iltana yhteys ulkomaailmaan katkesi, kun netti meni nurin.

”En päässyt Facebookiin, eikä minulla yksinkertaisesti ollut mitään tekemistä. Silloin aloin viihdyttää itseäni. Aloin kirjoittaa jotain.”

Lisää sytykkeitä Heikkinen sai aseman talonmieheltä moottorikelkkamatkalla nelostien bussipysäkille. Hän kertoi tarinan Utsjoen Alkosta, miksi sitä ei rakennettu kirkonkylälle.

”Tuolloin valtuuston vaikutusvaltaisten lestadiolaisten vaikutuksesta Alko rakennettiin syrjäkylälle. Juttu jäi päähän ja rupesin heti kirjoittamaan Nuorgamin Alkon tuhoa”, hän kuvaa esikoisteoksen alkuvaiheita.

Luovuuden puuskassa Heikkinen kirjoitti yhden kevään aikana kuusi novellia, joita hän sittemmin tarjosi kustantajalle.

Ei hajuakaan kirjailijanurasta

Heikkinen ei haaveillut kirjailijanurasta. Nuorempana kirjojen sijasta hän tykkäsi lukea sarjakuvia ja katsoa elokuvia. Kolmekymppisenä hän tutustui **Veikko Huovisen** ja **Arto Paasilinnan** keskeisiin teoksiin. Kaikki kirjat viihdyttivät.

Vuodet ovat opettaneet, että kirjojen tekeminen vaatii paljon taustatyötä, kirjoittamista ja yksityiskohtien viilausta. Työ muistuttaa toimittajan arkea.

”Fiktion kirjoittamisessa lähteellä ei ole merkitystä. Lopputulos on yhtä totta, vaikka se on fiktiota. Se on tietysti yksi kannustin tähän työhön. Aroista asioista voi kertoa tekemällä todesta fiktiota.”

Terveiset Kutturasta -teoksen kehystarina, pohjoisen ja etelän välinen sota sai alkunsa lentomatkalla New Yorkista Helsinkiin. Myös kustantaja kuuli ideasta, mutta hän suositteli kirjoittamaan ensin valmiiksi novellikokoelman.

Heikkinen kypsytteli aihetta ja keräsi aineistoa teoksen tueksi. Ajatuksia ja kokemuksia hän ammensi kotiseudultaan Suomussalmelta sekä Lapin vaellus- ja juttumatkoilta.

”Peräkylien” yhteiskunnallinen kritiikki on tullut tutuksi. Heikkinen sanoo, että ihmisten tyytymättömyys, katkeruus ja suoranainen viha Helsinkiä ja Helsingin valtaa kohtaan on voimakasta.

”Retoriikka on äärimmäistä. Lapissa pamautetaan niin kuin asia on. Mielipiteet ovat ehdottomia. Tämä on maalainen tapa ilmaista asiat. Useasti mielipide peritään, eikä mielipidepoterosta nousta pois.”

Politiikkaa tekstien välistä

Heikkisen teksteistä kumpuaa väkeviä aluepoliittisia kannanottoja. Maaseudun kohtelu ja tyhjentyminen on yksi teemoista. Kevään eduskuntavaalit tekevät teoksesta ajankohtaisen.

”Hallituksen toiminta on ihan karmeeta katottavaa”, sanoo Heikkinen.

Hänen mielestään maalaisten katkeruutta lisää entisestään, että poliitikot ovat luvanneet pitää maaseudun asuttuna.

”Väki vähenee ja valtio pakenee, kuten Sallan entinen kunnanjohtaja **Kari Väyrynen** luonnehti.”

Terveiset Kutturasta -kirjassa saamelaisten tyytymättömyys johtaa kiukkuun ja lopulta sotaan.

”Vaikka saamelaiset ovat teoksen hyökkäävä voima, teokseen kiteytyy muidenkin syrjäsuomalaisten kiukku.”

Saamelaiset unohdettu kansa

Kaikissa Heikkisen teoksissa käsitellään saamelaisuutta. Saamelaisuudessa tiivistyvät sekä alkuperäiskansojen että syrjäseutujen asema. Helsingistä katsottuna Ylä-Lappi on kaukana ja syrjäinen paikka.

Saamelaisuutta suomalaiset tuntevat Heikkisen mielestä aivan liian vähän ja tämä näkyy yleisessä asenneilmastossa.

”Koulussa ei opetettu mitään saamelaisista. Se pännii minua niin.”

Heikkinen sanoo, että Suomella on kotikutoinen oma ”sortotarinansa”.

”Minua harmittavat sellaiset koulutetut ihmiset, jotka nuoruuden kiihkeinä vuosina haluavat puolustaa tämän ja tuon väliamerikkalaisen heimon oikeuksia opiskelijavaihdossa ja vapaaehtoistyössä, mutta he eivät tiedä hevon helvettiä siitä, miten Suomi on sortanut saamelaisia.”

JANNE IMPIÖ

Mikko-Pekka Heikkisen teos Terveiset Kutturasta alkaa tässä lehdessä Maaseudun Tulevaisuuden jatkokertomuksena.

Sivu 25

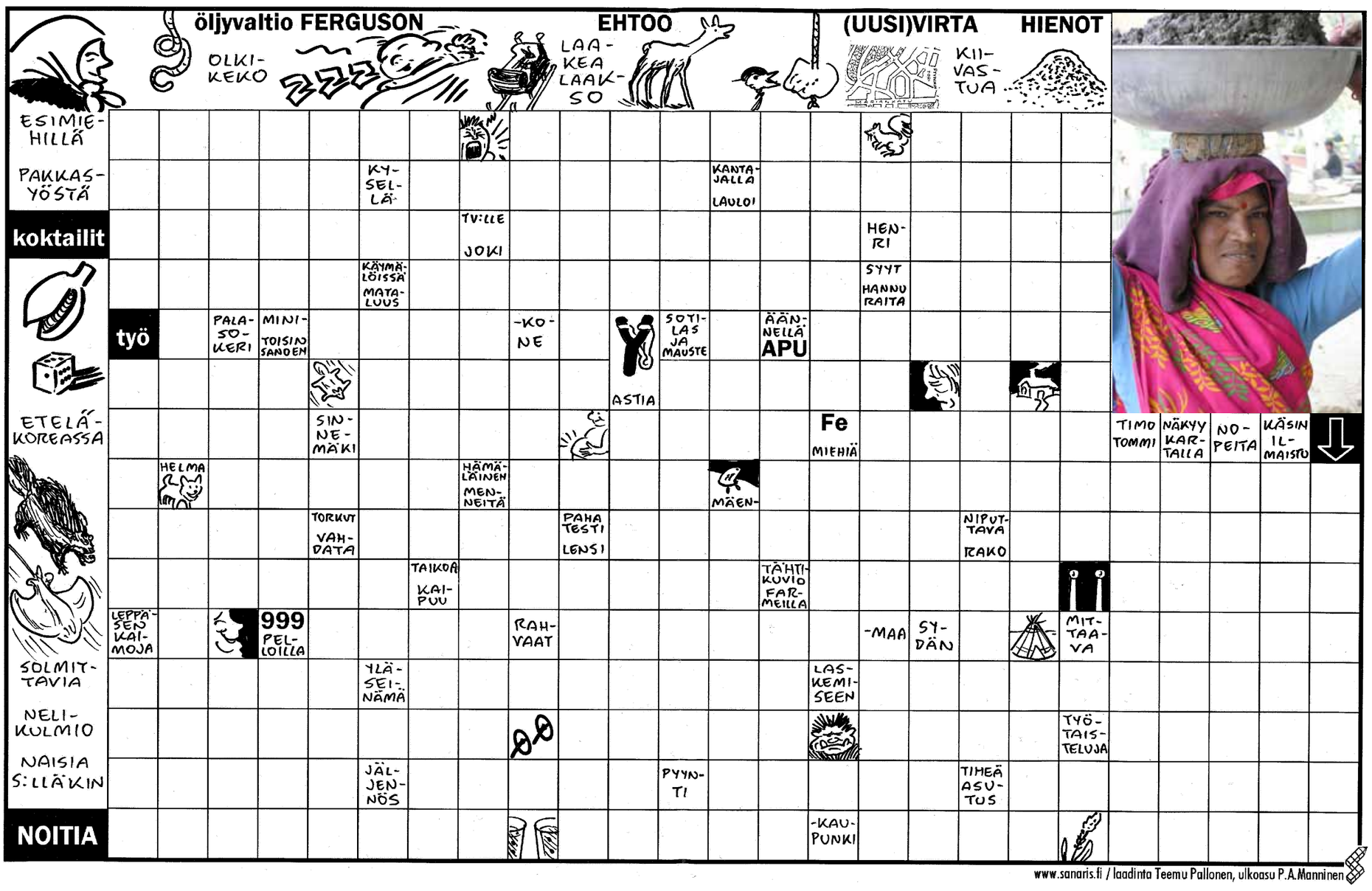

www.sanaris.fi / laadinta Teemu Pallonen, ulkoasu P.A.Manninen